

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.033/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú eljárásban személyesen eljár, a fellebbezési eljárásban Dr. Darvai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Darvai Sándor ügyvéd 4024 Debrecen, Szent Anna u. 37. II. emelet) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű és az általa, mint meghatalmazott hozzátartozó által is képviselt II.rendű felperes neve II. rendű (mindketten II.rendű felperes címe szám alatti lakosok) felpereseknek, a Dr. Jakab Péter ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Bocskai u. 30.) által képviselt I.rendű alperes neve (címe lakos) alperes ellen kártérítés megfizetésére kötelezése iránt indított perében - amelybe az alperes pernyertessége érdekében a Dr. ... elnök által képviselt ...Egyesülete (címe) érdekelt beavatkozott - a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.P.20.313/2008/19. sorszámu ítélete ellen a felperesek által 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket egyetemlegesen, hogy 15 nap alatt fizessenek meg az alperesnek 1 500 (Egyezeröttszáz) forint általános forgalmi adót is magában foglaló 9 000 (Kilencezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperesek keresetükben az alperest az ügyvédi megbízási szerződés megszegésére alapítottnan 11 000 000 forint kártérítés és ennek 2005. július 7-től járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kérték kötelezni azon indokkal, hogy ellenük és az e perben nem álló további három pertársuk, mint alperesek ellen kártérítés miatt folyt perben az alperes a képviselőtöket nem megfelelően látta el, mert a keresettel szembeni minden védekezési

és bizonyítási lehetőséget nem merített ki, és emiatt hiányosan megállapított tényállás alapján kötelezte a bíróság jogerősen az öt alperest egyetemlegesen 1 650 000 forint kártérítés és ennek 1996. szeptember 16. napjától járó törvényes kamatai, valamint perköltség megfizetésére. Az általuk kezdeményezett rendkívüli jogorvoslati eljárások eredménytelenek maradtak, az alperes mulasztására visszavezethető tényállásbeli hiányosság és így a megalapozatlan marasztalásuk nem volt orvosolható. A jogerős ítélet alapján - a perköltségeket és a végrehajtási költséget is figyelembe véve - az öt alperestől végrehajtási eljárás keretében a keresetükben megjelölt összeg került behajtásra. Az alperes a felperest és családját anyagilag teljesen tönkretette azzal, hogy az ellenük hazugsággal indított perben a marasztalásuk elhárítása érdekében nem tett meg minden tőle elvárhatót.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította és kötelezte a felpereseket egyetemlegesen az alperes javára 300 000 forint, az általános forgalmi adót is magában foglaló jogi képviseleti díj perköltségként történő megfizetésére. A beavatkozó javára a perköltség megállapítását mellőzte, s a felperesek költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viselte.

Az elsőfokú bíróság a felperesek által fizetendő perköltség összegét a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet alapján állapította meg az alperes perbeli képviseletét ellátó ügyvéd által kifejtett munka mennyiségére és a pertárgy értékére figyelemmel.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és a perköltség fizetésére kötelezésük mellőzése, másodlagosan annak az alperesi jogi képviseleti tevékenységgel arányban álló méltányos összegre mérséklése iránt a felperesek éltek fellebbezéssel. Ebben az ügy érdemére vonatkozó előadásaikon túl hivatkoztak arra, hogy a kártérítés megfizetése miatt az anyagi helyzetük teljesen ellehetetlenült, nyugdíjuk összege pedig olyan csekély mértékű, hogy a perköltség megfizetése a megélhetésüket veszélyeztetné. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság által megítélt összeg aránytalan az alperesi képviselő által kifejtett tevékenységgel, mert mindössze egy fél oldalas beadványt nyújtott be és csak egy-két tárgyaláson vett részt személyesen.

Az ítélet a fellebbezést a Pp. 256/A § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a pervesztes fél köteles a pernyertes fél költségeit megfizetni.

A Pp. 75. §-ának (1) és (2) bekezdései alapján perköltségnek minősül a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül (pl.: az előzetes tudakozódás) felmerült költség, ide értve a felet képviselő ügyvéd készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. Ha a fél a költségeket nem számította fel vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból állapítja meg.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy

ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés a) pontja alapján a polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege 10 000 000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10 000 forint, 10 000 000 forint feletti, de 100 000 000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 000 000 forinti feletti össze 3 %-a, de legalább 100 000 forint.

A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A 4/A § (1) bekezdése értelmében az ügyvédi díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt a díj összegén, mint adóalapon felül kell felszámítani.

A perköltség fenti szabályozása a pervesztes fél perköltség viseléséről való rendelkezéskor a fél jövedelmi és vagyoni viszonyainak értékelésére és méltányosság gyakorlására a bíróságot nem jogosítja fel. A pervesztés felet terhelő perköltség összegének törvényes szempontjai kizárólag a pernyertes fél jóhiszemű pervitele, a kereseti követelés összecszerúsége, azaz a pertárgy értéke, a kifejtett jogi képviselői tevékenység színvonala és mennyisége, az ügy ténybeli és jogi bonyolultsága. Adott esetben a perbeli tényállás öt megelőző peres eljárás ügyiratai alapján volt megállapítható, melyeket az elsőfokú bíróság beszerzett és a tárgyaláson ismertetett is. Az alperesi képviselőnek az egy oldali fellebbezési ellenkérelme előterjesztéséhez és a tárgyalásra felkészüléshez az előzményi iratok áttanulmányozásával meg kellett ismernie azok tárgyát, az alapeljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást, s az alperesnek a megbízási szerződés alapján végzett képviselői tevékenységét is. Így az alperesi jogi képviselői tevékenység időszükséglete mindenképpen meghaladta az írásbeli előkészítő irat megírásának és az összességében kétórás tárgyalási jelenlétnek az időszükségletét. A perköltség számítás másik lényeges eleme a pertárgy értéke, és semmiképpen nem állapítható meg a pertárgyértéket mellőző jogi képviselői díj. Adott esetben az elsőfokú bíróság az ÁFA kötelezettséggel együtt a fentiekben idézett IM. rendelet alapján maximálisan megállapítható perköltséget 50 %-ban már mérsékelte, és az ügy ténybeli bonyolultságát, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységet és a magas pertárgy értéket együttesen mérlegelve az ítélőtábla a perköltség további mérséklésére indokot nem talált. A felperesek vagyoni helyzete ugyanis mérséklési szempont nem lehet, és nem lehet törvényes alapja a perköltség fizetésére kötelezésük teljes mellőzésének sem.

Az ítélőtábla kifejtett indokok szerint az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta, míg nem fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel nem érintette.

A sikertelen fellebbező felpereseket a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és az előzőekben hivatkozott IM. rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A § (1)

bekezdése alapján kötelezte a rendelkező rész szerint az alperes javára fellebbezési eljárási költség megfizetésére is.

A felperesek költségmentessége folytán a fellebbezési illeték a 6/1986.(VIII. 26.) IM. rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az államot terheli.

Debrecen, 2009. március hó 24.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő